

Prof. dr. DIANA DUDEA

– interviu colecționat în 2022

Facultatea urmată și promoția:

Medicină dentară (Stomatologie)-promoția 1988.

Unde lucrați în prezent? Ce faceți mai exact?

Aproape toată viața mea profesională am avut două locuri de muncă: la Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Facultatea de Medicină dentară-Disciplina de Propedeutică dentară și Estetică și la cabinetul privat. Am încercat să îmbin cât mai bine laturile profesiei mele- cea de dascăl, ce are în grijă formarea studenților, cu cea de medic stomatolog.

Cum v-ați implicat în viața societății până acum?

În primul rând, prin specificul profesiei, pentru că, ce poate fi mai important pentru o societate decât felul în care se formează următoarele generații de profesioniști? Iar noi, ca și dascăli, avem această foarte grea misiune, de a selecta și structura baza de informații pe care o transmitem studenților, dar pe care trebuie să o „îmbrăcăm mereu în alte veșminte”, adaptate generațiilor care se schimbă de la an la an. În plus, în învățământul universitar, chiar dacă lucrăm cu tineri adulți, cred eu că rolul educativ rămâne și este chiar mai dificil, deoarece studenții au foarte mult discernământ, sunt critici și vor adopta în final doar acele valori în care au încredere.

Pe de altă parte, ca medic, încerc ca, prin etapele de tratament axat pe restaurări dentare, să fac viața pacienților mai confortabilă; să le redau un zâmbet frumos, o îmbunătățire a aspectului facial, să intervin, alături de colegii din alte specialități, în situații de patologie complexă cu localizare la nivelul arcadei dentare și cavității bucale, toate acestea în speranța de a le crește calitatea vieții

de zi cu zi. Și acesta este, cred, un exemplu în care vrem ca viața societății în care trăim să fie mai bună.

Sigur că, de-a lungul vieții mele, au fost și momente mai dramatice, am trecut printr-o schimbare de regim, am văzut îmbătrânind și devenind vulnerabili oameni considerați, în tinerețea mea, repere ale puterii și integrității, am trecut printr-o pandemie, am ajuns să cunosc viața la țară, și, cu fiecare ocazie, au venit momente în care am încercat să îndrept un gest de atenție spre cei din jur. Individual sau alături de grupuri de prieteni sau colegi, am luat parte la proiecte „de suflet”, care să aducă bucurie acolo unde era nevoie.

Ce v-a determinat să alegeți să studiați la UMFIIH Cluj?

Poate că am o fire mai conservatoare, dar nici nu mi-am pus problema să studiez în alt oraș am fost toată viața foarte atașată de Cluj, unde m-am născut. Mi-am petrecut copilăria și adolescența foarte aproape de zona clinicilor universitare, care și pe atunci erau un reper pentru orașul nostru. Ideea de a studia în afara țării nu se pune în anul 1983, când am început eu facultatea, iar să studiez în altă universitate din țară nu mă atrăgea. Și nu am regretat nici o clipă alegerea făcută. Mai mult, când am terminat facultatea, am dorit ca legătura mea cu viața universitară să continue. Când a început școala, în primul an după absolvirea mea, nu îmi găseam locul, știind că eu nu mai am o destinație în acest sens. Așa încât, imediat ce s-au redeschis concursurile pe posturi de cadre didactice, în 1990, m-am prezentat și am devenit preparator la Catedra unde îmi desfășor și acum activitatea.

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Ca orice copil, cred, am avut mai multe „gânduri”. Iubesc mult lectura, citeam mult și a fost o vreme în care am dorit să mă îndrept spre o carieră umanistă, filologie sau istorie. Mă atrăgea ideea unei vieți de studiu al istoriei artei și literaturii. De asemenea, venind dintr-o familie de botaniști, mi-a fost aproape de suflet studiul „lumii vii”.

Mai târziu, am știut însă că mă voi împlini doar printr-o activitate cu o finalitate concretă, iar profesia medicală este, din această perspectivă, domeniul care îți poate aduce cele mai mari satisfacții. Am ales stomatologia pentru că, prin ceea ce faci, poți influența atât de direct starea de bine a unui pacient.

Când ați hotărât ce drum doriți să urmați în viață?

Cred că la începutul anilor de liceu. Pe vremea aceea, opțiunile nu erau atât de numeroase, direcțiile de urmat erau mai limitate. Iar pentru intrarea la medicină, examenul de admitere era greu, trebuia

pregătit foarte „din timp”. Când am dat eu examen la Stomatologie, concurența era de 12 candidați pe loc.

Cum v-a influențat/vă influențează formarea la UMF Cluj?

Aș spune că mi-a dat sentimentul de siguranță că fac parte dintr-o școală de elită, cu o poziție foarte sus la noi în țară. Am avut acest sentiment încă din vremea studenției, când participam la concursuri interuniversitare organizate în alte centre. Este un sentiment bun, pe care îl am și acum. Îmi este dragă școala din care provin și în care am trăit profesional toată viața.

Vă amintiți o întâmplare memorabilă/marcantă din perioada studiilor?

Am avut o studenție foarte frumoasă, dar nu cred că este vreun student care să privească altfel acei ani. Îmi amintesc bine emoțiile examenelor, orale pe atunci, imaginile dascălilor „de temut” ale vremii: Profesorul Călușeru la Morfopatologie, Profesorul Lazăr la Biochimie, Profesorul Popa Sever la Protetică, Doamna Profesor Câmpeanu la Stomatologie Infantilă fiind doar câteva exemple. Și acum leg luna iunie, cu miresmele de seară umedă, de serile din sesiune. Terminam de învățat și mergeam în plimbare la colegele care stăteau în căminul 5 din Hașdeu. Îmi prindea foarte bine să ne plângem reciproc de milă.

Îmi amintesc primul pacient, căruia i-am realizat o obturație de eugenat, eram în anul 3, cred că l-am ținut două ore pe scaunul stomatologic. La ședința următoare mi-a adus o cutiuță cu ciocolată cu prune. Nu am să uit cât de mândră m-am simțit că s-a gândit la mine într-un fel bun.

Însă poate cea mai intensă amintire este și pentru mine, probabil la fel cu cea a altor absolvenți, săptămâna serenadelor, atât de unică la universitatea noastră.

Ați avut/aveți un dascăl preferat? Dacă da, de ce l-ați ales pe cel indicat?

Greu de spus. Am avut mai mulți dascăli la care am ținut și țin în mod deosebit. Am fost întotdeauna un om pe care îl motivează atitudinea încurajatoare, răbdarea, vorbele de apreciere. Nu fac parte dintre cei care progresează când sunt supuși presiunii. De aceea, m-am atașat de cadrele didactice din partea cărora am simțit apreciere. Mi-au fost și îmi sunt foarte dragi doamna profesor Pop Angela, domnul profesor Borzea, domnul profesor Rotaru, au fost cadre didactice cu care am lucrat direct, mi-au fost asistenți de grupă, și care mi-au pus bazele a ce este mai greu în profesia noastră, gestionarea cazurilor clinice.

Am avut un respect deosebit față de doamna profesor Mihaela Câmpeanu care a întruchipat pentru mine cadrul didactic energic, care menține un standard ridicat al activității în clinica pe care o conducea, în primul rând prin exemplul personal. Era foarte exigentă, dar cu o atitudine constantă

și distinsă; tuturor li se părea firesc să adopte regulile impuse, cel puțin așa percepeam eu, din poziția de student.

Cum ați găsit echilibrul între viața personală și cea profesională?

Bănuiesc că întrebarea se referă la perioada ce a urmat studenției. Am avut o viață plină, atât personal cât și profesional. Despre partea profesională am vorbit, ar mai fi de adăugat lungile ore dedicate activității de cercetare, parte integrantă a carierei universitare, scrierii de proiecte, obligațiilor administrative care vin odată cu înaintarea în ierarhie.

Cât despre viața personală, am fost mereu înconjurată de înțelegerea și căldura familiei mele, mai întâi părinții, apoi soțul și fiicele mele. Si ca să răspund la întrebare, cred că cei dragi ai mei și încă câțiva prieteni de suflet, m-au ajutat să găsesc acest echilibru. Așa cum am mai spus, sunt un om care se simte în confort și are energie creatoare atunci când este încurajat. Mai mult, am avut marea șansă ca felul meu de viață, cu atâtea obligații profesionale, să fie înțeles și acceptat de ai mei.

Și dacă mă gândesc la un alt „sprijin” sufletesc, nu pot să nu amintesc plăcerea lecturii, care mi-a oferit întotdeauna alternativa unui alt orizont, care mi-a răspuns, direct și indirect la multe dintre întrebările vieții.

Cum puteți descrie relația dvs. cu foștii colegi?

Am fost și noi, ca și tinerii de azi, un grup variat ca personalități, educație, proveniență, experiențe de viață... Anul meu era compus din 25 de studenți români, restul, până la o sută, din alte țări. În grupă, aveam o singură colegă româncă, din Baia-Mare, în rest erau străini, majoritatea din Germania. Am învățat foarte multe de la ei și se pare că sentimentul de prietenie a fost reciproc. Cu unii dintre ei păstrez legătura și pot spune că sunt acei prieteni pe care numai tinerețea ți-i poate da, care îți rămân apoi toată viața. Vara aceasta, de exemplu, am avut ca oaspete una dintre familiile colegilor, la primăvară îi vom vizita noi. Am și foști colegi care, geografic vorbind, sunt mult mai aproape, chiar cadre didactice în universitatea noastră. Si pot să spun că indiferent cum au evoluat viețile noastre de adulți universitari, cu interese și păreri uneori diferite, am simțit întotdeauna că există o legătură profundă care, în momentele adevărat grele, își face simțită prezența.

Ce ați recomanda actualilor studenți UMF?

Ei au foarte multe deschideri în carieră și în viața personală. Profesional le doresc să nu se descurajeze și să aleagă ceea ce cred ei că li se potrivește. Dacă nu li se potrivește, să schimbe. Dar să facă mereu ceva pentru a acumula experiență, pentru că, cred eu, este calea cea mai probabilă prin care vor ajunge să fie mulțumiți cu ei înșiși. Să citească, să întrebe, să nu se oprească din a

*merge la cursuri și seminarii de specialitate. Să privească pacientul cu înțelegere, și să aibă încredere că suferința pe care le-o prezintă și pentru care le cere ajutorul, este reală. Să le arate răbdare. Le va fi de mare folos în carieră o vorbă blândă și un minut în plus, în care vezi în pacientul tău **omul** care ți s-a adresat. Iar în viața personală să se înconjoare de oameni pozitivi, care să le aducă bucurie, care să îi ajute să evolueze. Să se dedice plăcerilor care le deschid orizontul: călătorii, muzică, pictură, literatură, teatru sau film, fiecare poate adăuga aici ce i se potrivește. Și obligatoriu să practice cel puțin un sport, nu în zadar a creat profesorul Hațieganu, în primul rând pentru ei, cei tineri, parcul Babeș, ca loc de întreținere a corpului, minții și sufletului.*

Care sunt așteptările dumneavoastră din partea Departamentului Alumni UMFIH ?

Nu știu dacă am neapărat așteptări. Vă doresc ca publicațiile pe care le realizați să ajute legăturii între generații. De asemenea, la evenimentele aniversare ale universității, o componentă alumni ar fi mai mult decât binevenită. Și, de ce nu, dumneavoastră, cu experiența pe care o aveți, trebuie să găsiți căi în a implica activ foștii absolvenți, din diferite generații, în viața actuală a universității.

Departamentul Alumni UMFIH își propune să genereze o legătură mai strânsă între universitate și absolvenții săi. În calitate de Alumna UMFIH Cluj, cum ați putea să vă implicați în viața universității ?

Ca membru al comunității academice, mă voi implica, cum o fac deja, cu orice sunt solicitată, în domeniul meu de expertiză.